

Lásd, Értsd, Tedd – A Szigeten is LÉT-elemünk a filozófia

SZIGET FESZTIVÁL

2009. augusztus 12. szerda – 17. hétfő

Óbuda, Hajógyári Sziget

Az Új Akropolisz újra a Szigeten

Van, aki azért jön a Szigetre, hogy elfelejtse, mi vár rá odakint... Van, aki itt készül fel arra, ami rá vár, ha már nincs Sziget...

Válságok, nehézségek idején az emberek minden korban „Szigetet” kerestek maguknak, ahol átvészselhetik a nehéz időköt és felkészülhetnek a folytatásra.

Kik, mikor, hogyan keresték a „Szigetet” az ókori Görögországban, Egyiptomban, Indiában, Rómában, Kínában...

Beszélgetések, kvízek, játékok az Új Akropolisz sátránál a Civil Szigeten azoknak, akik a zenén, forgatagon és dübörgésen túl szeretnék komolyat lazítani. Avagy: „szigetes bevezetés a filozófiába”.

Sors és szabad akarat

SZEGED

2009. szeptember 9. szerda, 19.00

Az Új Akropolisz szegedi központja, Juhász Gyula u. 36.

Filozófiai előadás

A sors a bölcs tanítómestere. Vajon életünk legtöbb eseménye véletlenül és mások hibájából történik meg velünk? Vagy azért, hogy tanuljunk belőle... s oly szabadok lehessünk egy idő után, mint egy nagymester a sakkasztán?

Belépődíj: 600 Ft, diákoknak 400 Ft.

Stabilitás a válságban

Valószínűleg kevés olyan ember van, akit ne foglalkoztatna a válság témája, akármilyen szinten is érinti. Filozófiai gondolkodásra ösztönző iskolaként az emberi értékek válságára hívjuk fel a figyelmet, hiszen úgy gondoljuk, hogy a fizikai és gazdasági megrendülést megelőzte a szellemi és erkölcsi. Ami most látszik, az csak a jéghegy csúcsa, a valódi okokat a mélységekben kell keresni.

Az emberi lélek megbetegedésében látjuk őket. Mert lehet-e másképpen nevezni az önzést, a személyes érdekek mindenek feletti érvényesítését, a felelősség hártását? Közöny és versengés lépett az összetartás helyébe, pedig a mostani válság azt bizonyítja, hogy ami igazságtalan, az hosszú távon eredménytelen is. A vagyon nem gyűlhet össze csupán százezernyi ember kezében, miközben milliárdok éheznek.

Egy anyagelvű világban az önzés arra késztet, hogy személyes biztonságunk keresése közben egyre több és több anyagi dologra tegyünk szert. A mértékletességet nem tartjuk követendő példának, mint az ókori görögök, akik a négy főerény közé sorolták. A túlzott birtoklási vágy következménye sajnos nem a

vágyva-vágyott biztonságérzet lesz, hanem éppen ellenkezőleg: a félelem és bizonytalanság. A gyerekeket is arra ösztönözzük, hogy saját magukról, értsd javaikról gondoskodjanak, és hogy elsősorban jogaikat tartsák szem előtt. Nem azt tanítjuk nekik, hogy meg kell őrizniük az elveiket, gyakorolniuk erényeiket, és hogy eleget kell tenniük kötelességeiknek.

Azt az értékrendszert, amely mindig is a civilizációk alapját szolgálta és az emberek közötti egység záloga volt, már aligha tudjuk továbbadni az új generációknak. Megszűnőben van a generációs híd az információ özönében, amelyben élünk. A gyerekeket válogatás nélkül mindennek kiteszük ahelyett, hogy intelligens szelekciót alkalmaznánk és megerősítenénk bennük a társadalmat egységben tartó értékeket.

Egyre kevésbé serkentjük tanulásra, lelkük művelésére a fiatalokat és a felnőtteket. Ehelyett a szórakozás, az élmények és élvezetek gyűjtése tűnik vonzóknak. Ez pedig mindig egyéni, személyes tapasztalás, amely Arisztotelész szerint a tudás legalacsonyabb szintje, hiszen nem is osztható meg másokkal. A kultúrát a versenyszférába helyeztük,

elBidule fotója

Ahol egykor Róma legiói álltak...

BUDAPEST

2009. szeptember 13. vasárnap, 10.00

Óbuda, Zsigmond tér, Szentháromság-szobor

Időutazás az ókori Aquincum maradványai között Óbudán

Mottó: *„De mit adtak nekünk a rómaiak?!”*

Júniusi programunk nagy sikerére való tekintettel újra megidézünk a rómaiak pannoniai emlékeit! Gyalogos sétánkkal bejárjuk az ókori Aquincum legfontosabb helyszíneit, megtekintjük a legjellegzetesebb maradványokat. A kirándulást történész és régész tagjaink vezetésével a görög-római kutatócsoportunk szervezi.

A kirándulás 10 órakor indul a Zsigmond térről, és kb. fél 3-kor fejeződik be az aquincumi romkertben. A kirándulásra érdemes kényelmes cipővel jönni, hiszen a legfontosabb helyszíneket gyalogosan járjuk be, szükség lesz két buszjegyre is, és hasznos lehet némi elemózsiát, de főként innivalót hozni.

Belépődíj: 1500 Ft, nyugdíjas, pedagógus (igazolvánnyal) és diák: 700 Ft. Ez tartalmazza a múzeumi belépőt is.

„Alattad a föld, feletted az ég, benned a létra”

SZEGED

2009. szeptember 16. szerda, 19.00

Az Új Akropolisz szegedi központja, Juhász Gyula u. 36.

17 részes tanfolyam a gyakorlati filozófia alapjairól

A tanfolyam részletes programját lásd a honlapunkon.

Belépődíj: Az első alkalom díjtalan. A kurzus díja havonta: 2000 Ft, diákoknak 1500 Ft.

Kíva Dang fotója

fogyasztási cikknek tartjuk megnyilvánulásait, és nap mint nap szembe-sülünk azzal, hogy bizony válságba került az oktatás-nevelés is.

Ezért nem is meglepő, hogy a legtöbb embert sem a múlt, sem a jövő nem érdekli igazán. Az időnk zsugorodik, és a tudat beszűkül a pillanatnyi szükségletekre, végső soron a személyes megélhetéshez kapcsolódó kérdésekre. Így az egyének, sőt egész népek elveszítik gyökereiket és messzebbre vezető céljaikat. A pillanatnak élünk.

Van-e kiút, visszaállíthatók-e a megingott, de örök emberi értékek, amelyek már annyi történelmi viharon túljutottak? Az igazságosság, a jóság, az együttműködés, a szeretet, az önzetlenség... megmenthetők még?

„A civilizáció szempontjából nézve, ha az erkölcsi, intellektuális és szellemi értékek pusztulásának korában anyagi megoldásokat keresnénk, ez olyan volna, mintha lakomára készülnénk kitörő tűzhányók és pusztító viharok közepette.

Egyéni szempontból pedig, ha a fizikai fennmaradásért harcolunk, de lebecsüljük a harmonikus pszichét, a művelt elme és a szentre való fogékonyság fontosságát, ez olyan lenne, mintha egy lelketlen testet próbálnánk meg táplálni.”

Delia Steinberg szerint a megoldás nem lehet anyagi természetű. Semmire sem jutunk a tüneti kezelésekkel, sem közösségileg, sem egyénileg. A valódi megoldáshoz az ember szívéhez kell eljutni. Az erkölcsi és szellemi értelemben egészséges és fejlődő egyén, a társadalom egészségének és fejlődésének alapja. Ha ő képes megtalálni és megtartani belső egyensúlyát, meg is tudja őrizni lélekjelenlétét a legnehezebb helyzetekben is. A mindent elsöprő viharban megtalálja a szilárd kapaszkodókat, hiszen képes lesz kü-

lönbséget tenni a falevél és a fatörzs között. Ha összedől a házunk, az ott rekedt hozzátartozóinkat mentjük ki, nem pedig a bútorainkat...

Elgondokodtatók Albert Einstein szavai, miszerint a válság fejlődéssel jár, a kreativitás pedig a szorult helyzetből születik. A nagy szükségletek a találékonyság erényét ébresztik, újabb felfedezésekhez és kiváló megoldásokhoz vezetnek. Egyéni és társadalmi megújuláshoz.

Az Új Akropolisz kezdeményezései világszerte az emberi értékek újbóli reneszánszához járulnak hozzá. Filozófiai gondolkodásmódot terjesztünk, amely a maradandó értékek felismerésére és előnyben részesítésére ösztönzi az embert. Legyenek azok akár a kultúra területén, valósuljanak meg akár a szolidaritás szellemét erősítő akciók vagy természet- és környezetvédelmi tevékenységek révén. A társadalmi tudatot az ember lényegi részének tekintjük, mert azzal, hogy felismerjük mások szükségleteit és készen állunk segítséget nyújtani, megbékülünk saját szívünkkel. Ha a társadalom összefog a közös, mindenki javát szolgáló célok érdekében, nincs olyan külső veszély, amely kibillenthetné belső egyensúlyából. Emberségéből.

Deák Szilvia

Az Új Akropolisz magyarországi elnöke

FILOZÓFIA MINT ÉLETFORMA

„Mi szükség van sejtésekre, amikor módodban van látva látnod, mit kell tenned! S ha már látod, járd utadon békében, állhatatosan! Ha még nem látod, állj meg, és kérj tanácsot az okosabbaktól! Ha pedig egyéb akadályok merülnének föl, az adott lehetőségeket okosan mérlegelve és attól, ami igazságosnak látszik, tapodtat sem tágitva, csak előre! Ezt a célt biztosítani a legjobb, tőle eltávolodni viszont rút dolog volna. Aki mindenben az értelmet követi, az nyugodt, mégis tevékeny, derült, mégis komoly.”

(Marcus Aurelius)

Lélekkifesték (részlet)

XV. Történet- és mesepályázatunkat a Lélekkifesték című mese nyerte meg, amelyben Sümegi Attila pályázónk Papírfiú hőstörténetét beszéli el. A szerző nemcsak Papírfiút keltette életre, aki mindenütt a hátára rajzolt üres karika, a lelke után érdeklődik, hanem életet és jellemet is lehelt a tárgyakba. Ez teszi különlegessé az írásmunkáját, hogy benne, ahogy képzeletünkben is, egytől egyig minden él. Minden mozgásban van, ok és okozat összefügg, és a kis szoba Tollpapástul, Gyűszűgyerekestül és Festékhölgyestül egy egész világgá táglul. Élettérre, ahol a hős – ha papírból van is, nem ismer akadályt, ha kell, repülőt hajtogat magából – azért indul útnak, mert Festékhölgy segítségre szorul. Aki kíváncsi, hogy Papírfiú lelke a próbái során milyen színekkel telítődik, és hogy hogyan szabadítja ki Ecsetlányt az olló fogságából, beleélheti magát a történetbe, és megfigyelheti, benne is ébred-e segítőkészség és önzetlen tenni vágyás másokért.

Kiért a szárazra, és visszahajtogatva magát ember formájúra. Annyira elfáradt, hogy semmi másra nem vágyott csak pihenésre és egy kevés enivalóra. Óriási cserepet pillantott meg, amelyből hosszú szárú szobanövény mosolygott rá. Levelei között apró, sárga bogycók bújtak meg. Papírfiú felmászott a tövéhez, letelepedett a nedves földre. Hátát a virág szárának támasztotta, és a gyökerek felől áradó melegségtől pillanatok alatt elszundított.

Arra ébredt, hogy valaki megböki a lábát.

– Éhes vagyok! – közölte egy vékony, de határozott hang.

Papírfiú kinyitotta a szemét. A gyűszű állt előtte, karját csípőre tette.

– Te.. te... – hebegte Papírfiú – te élsz?

– Bizony, hogy élek! Köszönöm, hogy megmentettél attól a két undok szivacstól! Mást se tudtak, csak egész nap veszekedni. Inkább úgy tettem, mintha csak egyszerű gyűszű lennék. De most éhes vagyok! – toppantott egyet.

– És mit kérsz enni!

– Bogycókat! – mutatott fel a nővényre.

Papírfiú sóhajtott. Ő is éhes volt, az igaz. Felmászott hát a virág szárán, és leszakított két sárga bogycót.

– Még, még! – kiabált letről Gyűszűgyerek. – Nagyon éhes vagyok ám!

– Ennyi éppen elég lesz! – morogta Papírfiú.

Lemászott, leült a földre. Az egyik bogycót a gyűszűnek adta, a másikat

pedig ő ette meg. Jól is laktak mind a ketten.

– Köszönöm, hogy nem voltál mohó! – szólalt meg fentről a virág.

– Úgy hallottam, keresel valakit.

– Igen! Nem láttál errefelé egy ecsetet? – ugrott talpra Papírfiú.

– De láttam! – mosolyodott el a virág. – Arrafelé vitték – intett az egyik levelével –, a gáztűzhely irányába. De vigyázz, veszélyes hely az a magdalfajta papíreembereknek!

– Nagyon szépen köszönöm az útbaigazítást! – nevetett fel a fiú. – Velem tartasz? – kérdezte aztán a gyűszűtől.

– Más dolgom úgy sincs – vont vállat a gyerek.

Felkerekedtek, és elindultak. Anynyira siettek, még beszélgetni sem maradt idejük. Papírfiú szíve egyre hangosabban vert, ahogy közeledtek a célhoz.

Hamarosan felbukkantak a tűzhely gázcsozái. Halkan sziszegtek, halványkék, áttetsző szirmaik forróságot árasztottak. Papírfiú megtorpant, homloka verejtékezni kezdett.

– Mi az? – kérdezte a gyűszű.

– Ha a közelükbe megyek, megpörkölődöm. Nem mehetünk tovább.

– Pedig én látom az ecsetet! – kiáltott a gyerek.

– Hol?

– Ott! A gázcsozákon túl!

Valóban! Papírfiú elnézett a kék lángok fölött, és a hőségtől remegő levegő mögött meglátta az ecsetet egy olló társaságában. Kartonpapírból vágtak szíveket, és festették őket pirosra.

A természet elemi szellemei

Pécs

2009. szeptember 17. csütörtök, 18.30

Az Új Akropolisz pécsi központja
7624 Pécs, Tábor u. 12.

- Manók, nimfák — mese vagy valóság?
- A természet látható és láthatatlan világa

Belépődíj: 400 Ft.

Varázsmesék, mítoszok — szeminárium

BUDAPEST

2009. szeptember 19. szombat, 10.00
Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6–8.

- Ismerkedés a varázsmesék és mítoszok párhuzamos világával
- Ami a formán túlmutat — a szimbólumok jelentősége a tudás továbbörökítésében
- Hab a tortán: az ideji Történet- és mesepályázat tapasztalatai — beszélgetések és tapasztalatcserék a megjelent szerzőkkel

Belépődíj: 1000 Ft, diákoknak 600 Ft.

Játszóter-takarítás

SZEGED

2009. szeptember 19. szombat, 7.45

Találkozó: Az Új Akropolisz szegedi központja vagy a tarjáni Víztorony tér

Cselekszünk a városért, a gyerekekért!

A Szegedi Környezetgazdálkodási Kft.-vel együttműködve megtisztítjuk Szeged közkedvelt játszótereit.

Tervezett munkák: szilárd burkolat seprése, homokozók ásása, locsolás, játékok megtisztítása.

A belső harc útja — a filozófia

SZÉKESFEHÉRVÁR

2009. szeptember 19. szombat, 18.00

Mokka Kultúrkávézó, Kossuth u. 3.

- Elégedett vagy magaddal, a körülményekkel, az emberekkel, a világgal? Változni, változtatni szeretnél?
- Minden ember harmóniára, békére, boldogságra vágyik.
- De miért kell harcolni a belső békéért?
- Hogyan szerezhető meg a szükséges tudás?
- Hogyan győzhető le a korlátozó félelem?

De nem állunk meg a pusztá kérdésfelvetéseknél, hanem beszélgetéssel egybekötve megismerkedünk a filozófia régi-új mestereinek örökérvényű útmutatásaival is. Hogy ebből mi alkalmazható? Az rajtunk áll.

A belépés díjtan.

Papírfiú kétségbeesetten nézett körbe más utat keresve, de egyik oldalon csempéfal magasodott, a másik oldalon pedig mély szakadék ásított.

– Segítség! Segítség! – integetett az Ecsetlány kétségbeesetten, kihasználva, hogy az olló éppen belemerült a következő szív kivágásába.

– Szabadítsatok ki!

Papírfiú torka elszorult. Az olló félbehagyta a munkáját, megragadta az ecset vállát, és visszapenderítette dolgozni.

– Utánam! – kiáltotta Papírfiú, és megiramodott a gázrózsák felé.

– Állj meg, te örült! – hallotta maga mögött Gyűszűgyereket, de nem törődött vele. Az apró fémtestnek úgysem árt a meleg.

Papírfiú berohant a kék lángszirmok közé. Összeszorította fogát úgy futott. A tűz belekapott a karjába, a lábába, feketére pörkölte papírtestét. Próbált nem gondolni rá, mi lesz vele. Maga elé képzelte a festményt és a félig kész hölgyet, abból merített erőt.

Végül sikeresen átjutott, és bár füstölgött, mégis kihúzta magát.

– Engedd el a lányt!

Az olló felkacagott. Az Ecsetlány reménykedve pislogott, de nem mert megszólalni. Fejét lehajtva toporgott a kivágott szívek között.

Papírfiú mély levegőt vett, és az ollóra rontott. Csitt-csatt! Az éles fém megcakkozta a vállát és a lábát. Papírfiú szisszenve hátrált meg.

– Kotródj innen, fiú! – kiáltotta az olló. – Sok a dolgunk, rengeteg szívecskét kell még gyártanunk!

Az Ecsetlány szája sírásra görbült. Hosszú, barna hajából könnyként csepegett a piros festék.

Papírfiú eloldalgott, hogy gondolkodni tudjon. Semmi esélyem, keseredett el. Az ecset fogoly marad, a hölgy a festményen pedig sohasem készül el. Hiába utaztam át a fél világot!

– Én segíthetek! – lépett mellé Gyűszűgyerek.

– Hogyan?

– Rajtam nem fog az olló. Húzz fel a kezedre!

Papírfiú elszántan bólított. Karjára vette a gyűszűt, mint egy páncélt, és újabb rohamra indult. Az olló csat-

toztatta felé késeit, de azok csak a gyűszűn csikordultak ártalmatlanul. Papírfiú addig toltta maga előtt az ollót, míg bele nem lökte a mély szakadékba.

Gyűszűgyerek leugrott a kezéről, és örömeiben körbeugrálta.

– Sikerült, sikerült!

Papírfiú mosolyogva hagyta, hogy az Ecsetlány a nyakába ugorjon és átölelje.

– Köszönöm! Köszönöm, hogy megmentettél az undok ollótól! Kérj bármit cserébe!

– Van egy festmény, rajta egy gyönyörű hölgy, amelyet egyszer félbehagytál – mondta Papírfiú.

– Igen, emlékszem!

– Azt szeretném, ha befejeznéd.

– Ó, az semmiség! Örömmel teszem meg! – mosolyodott el Ecsetlány, és kitörölte szeméből a könnyeket.

Gyűszűgyerek lehajtott fejjel rugdosta maga előtt a pirosra festett kartonszíveket. Megvakarta lyukacsos fejét, majd felsandított Papírfiúra.

– Akkor én nem is zavarok tovább – mondta. – Indulok haza. Ég áldjon benneteket, járjatok szerencsével!

– Köszönöm a segítséget! – veregette meg a hátát Papírfiú. – Nélküled nem sikerült volna.

Gyűszűgyerek legyintett, és ment tovább, még csak vissza sem nézett. Ecsetlány pedig a nyakába vette megmentőjét, úgy mentek a gázrózsák közé, nehogy a lángok még nagyobb kárt tegyenek benne. Papírfiú örült, hiszen sajtott mindene: teste megpörköldött, és az olló is belévágott.

– Merre megyünk? – kérdezte Ecsetlányt, amikor ismeretlen táj bukkant fel előttük.

– A legrövidebb úton – felelete az ecset. – Bízz bennem!

Azt mondták... a szépségről

„Hol kereshetnétek a szépséget, és hogyan találhatnátok meg, hacsak nem ő maga az utatok és a vezetőtök? És hogyan beszélhetnétek róla, hacsak nem ő a beszédek takácsa?”

(Khalil Gibran)

„A szépség mögött az a belső lényeg rejtőzik, amelyet Platón nyomán a szépség ideájának nevezhetünk. Ez az az esszencia, amely kisebb vagy nagyobb mértékben beáramlik az anyagba, hat rá, és többé-kevésbé harmonikus alakzatokat hoz létre.”

(Delia S. Guzmán)

„A szépség pedig valamiféle szeretetreméltóság, ami többnyire a részletek összhangjából születik a leginkább. Háromféle összetevője van. Mert a lélekben a többféle erény illeszkedéséből szeretetreméltóság keletkezik; a testben a többféle szín és vonal összhangjában báj rejlik; és a hangokat illetően több hang harmóniájából kellem születik.”

(Marsilio Ficino)

„Igaz szépség s szép igazság! – sohse Áhítsatok mást, nincs főbb bölcsesség!”

(John Keats)

„Pedig a szépség nem szükséglet, hanem elragadtatás. Nem szomjazó száj az, sem pedig üresen kinyújtott kéz, hanem inkább lángoló szív és elbűvölt lélek.”

(Khalil Gibran)

„Az ifjú arc, váltakozó vidám és szomorú tündéréivel: mozgalmasság, szikrázó, örvénylő, csábító szépség. Az öreg arc, szilárd formáival, a ráncok egyenletes hálójával: nem csábító, önmagában-való, fenséges, nyugodt szépség. A mai embert az érzékiség rángatja, csak a csábító-szépet ismeri, s az öreg arc hatalmas szépségéhez kevésnek van szeme.”

(Weöres Sándor)

„Ne külső szépségeddel tündökölj, hanem a tetteid legyenek szépek.”

(Thalész)

„Ha az ember a természettől valamit elvon, hogy saját kíváncsága szerint alakítsa: az eredeti szépséget többé-kevésbé háttérbe szorítja rajta,

s néha szépet, többnyire rútat formál belőle. A természet a végtelen alkotó végtelen szépségét hordja. Az emberi készítmények a véges alkotók különböző szépségű művei.”

(Weöres Sándor)

„... a szépség az élet, amikor az élet fölfedi szent arcukat. De ti vagytok az élet, és ti vagytok a fátyol is. A szépség örökkévalóság, amint egy tükörben önmagát szemléli. De ti vagytok az örökkévalóság, és ti vagytok a tükör is.”

(Khalil Gibran)

„Egy új világ kezdődik minden nyelv küszöbén, a szépség új birodalma új értelmi és érzelmi törvényekkel. Mi tehát a tíz legszebb magyar szó? Ezt felelném, abban a tudatban, hogy válaszom merőben önkényes, és éppúgy jellemez engemet, mint nyelvünket: - Láng, gyöngy, anya, ősz, szűz, kard, csók, vér, szív, sír.”

(Kosztolányi Dezső)

„A lélek sugárzása
Széppé varázsolja az embert.
Az ember szépsége
Összhangot teremt a házban.
Az otthon összhangja
Rendet teremt a házában.
S ha az országban rend honol
Béke köszönt a világra.”

(Kínai közmondás)

„Amiként az aranyhoz semmit sem kell hozzátenni ahhoz, hogy csillogva előtűnjék, hanem a föld szennjét kell róla eltávolítani, úgy a léleknek sincs semmiféle hozzátoldásra szüksége ahhoz, hogy szépnek tűnjék, viszont meg kell szabadulnia a test gondjaitól és távol kell úznie magát a szorongó nyugtalanságot, valamint a vágy és a félelem indulatát: legott elővillan a lélek természetes szépsége.”

(Marsilio Ficino)

„Esők után, melyek borúba vonták A házakat és a lelkeket,
Ha nap derül nyugatnak horizontján,
Oly csodálatosak a fellegek:
Aranyban égnek és bíborban égnek
S az alkonyatba hulló messzeségek
Úgy tündökölnék túlvilági szépen,
Hogy szinte fáj a ragyogó azúr.”

(Juhász Gyula)

SZELLŐZTETŐ

Egy játékos barangolásra – avagy egy barangolós játékra – hívja olvasóinkat a Szellőztető rovata.

Biztosan többen tapasztalták, hogy ha messziről jött vendégeknek mutatják be városukat, falujukat, akkor egy kicsit az idegen szemével nézve maguk is jobban felfedezik lakóhelyük szépségeit, amelyek nem is olyan rejtettek, csak éppen nem figyelünk rájuk. Játékunk célja éppen ez: észrevenni a szépet és értékest magunk körül.

A győri Dunakapu téren található szobor a győri várat a töröktől visszafoglaló két kiváló hadvezérről készült.

1. Kiket ábrázol a szobor, és mikor történt a vár visszavétele?

2. Milyen legenda fűződik a győri vár visszafoglalásához?

A helyes válasz megtekinthető a honlapunkon.

AJÁNLÓ

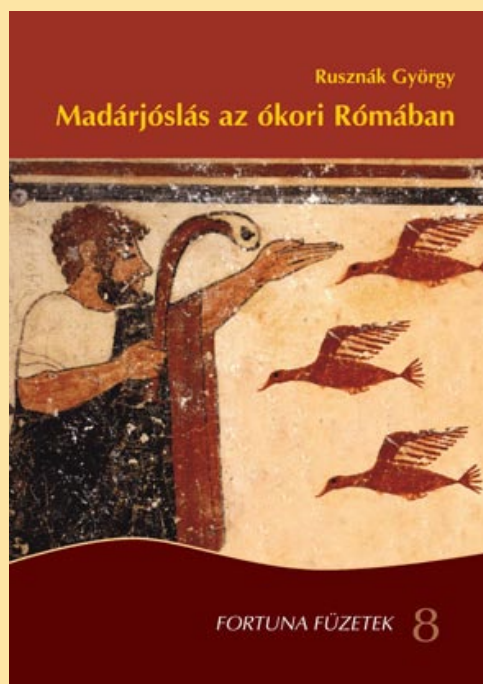
Rusznák György: Madárjósítás az ókori Rómában

Új olvasnivaló a Fortuna füzetek sorozatból

Induljon hadjárat?

Az államszintű döntések nem az asztalnál dőltek el az ókori Rómában. A címbeli kérdés legvégső jóváhagyásához szükség volt a nagy tudású madárjósok tudományára, azaz a jósjelek értelmezésére. Köztiszteletben állt ez a „szakma”, és aki a jóslat eredményét figyelmen kívül hagyta, erkölcs-telen embernek számított, mert ezzel semmibe vette az istenek létét.

A mi életünkben is – ha akarjuk, ha nem – jelen van a világ, mondjuk úgy, láthatatlan része, amelyből a látható és kézzelfogható ered. Hiszen minden mögött áll egy ok, természeti törvény, gondolat, vágy vagy szándék. Érzékelünk és látunk, vágyunk és tapasztalunk, de vajon értünk-e? Ez a kulcsa a két világ összekapcsolásának, ezt a kapcsolatot tartották fenn a hajdani madárjósok. Ha fontos döntés előtt állunk, kinek ne hiányozna egy bölcs szó: jó-e az irány, amerre menni akarok? A madárjós elvégezte a szertartást, és megadta a választ: sérül-e az erkölcs, lelkünk megőrzi-e egyensúlyát a vágyott tett után is? Így a mindenáron megvalósítás helyett a jóslat hatására következett a kijavítás igazságossága vagy a biztos továbbhaladás az elképzelt irányba.

Mit is tettem le az asztalra?

Ajánló a Tünet Együttes Alibi című darabjához

Mi az eddigi életem eredménye? Ki vagyok, milyen szerepet játszom? Azt az életet élem-e, ami a soromhoz kapcsolódik? Ezek körül a lényeges kérdések körül forog a Tünet Együttes legújabb, Alibi című darabja, amelyet a társulat májusban hozott el Szegedre.

A Tünet Együttes egyike azoknak a mai magyar művészeti társulatoknak, akiknek alkotásai a legmélyebb emberi kérdésekhez kapcsolódnak. Nem csupán felvázolnak egy nehézséget, hanem el is gondolkodnak a megoldáson, s erre a nézőt is rábírják, aki szinte részévé válik a darabnak, ugyanolyan keresővé, mint maguk a táncosok.

Ha a néző pusztán elvicceli, a válasz bármi lehet, de a művészek nem játszanak a szavakkal. Valódi választ keresnek, még ha fájdalmas is. Néha egy lényegbevágó kérdés, egy őszinte válasz is segít túllátni az illúziókon, a szokásokon, az elvárásokon, hogy közelebb kerüljünk ahhoz a belső énhez, aki a létkérdéseket feszegeti bennünk.

Ehhez még hozzájárul az is, hogy szinte teljes alkotói folyamat bontakozik ki a szemünk láttára, hiszen a játékos őszintesége minket is lecsupaszít. Nem tehetjük meg, hogy ne nézzünk önmagunkba! Az Együttes Budapesten legközelebb 2009. szeptember 28-án és 29-én Véletlen című tudományos ismeretterjesztő táncjátékával lép fel a Mu Színházban.